

ת"פ 34217/02/22 - מדינת ישראל נגד דן שלמה בן שימול

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 34217-02-22 מדינת ישראל נ' בן שימול

בפני	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	דן שלמה בן שימול

ב"כ המאשימה: מתמחה, גב' שיראל שירזי

ב"כ הנאשם: עו"ד אליק רפאלי

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות הפרעה לשוטור בשעת מילוי תפקידו ואיומים.

נסיבות ביצוע העבירות תוארו בהרחבה בהכרעת הדין מיום 23.4.23.

בתמצית יתואר, כי ביום 11.3.20, בשעות הבוקר, הנאשם וחבריו נטלו חלק במסיבת פורים שהתקיימה ברחוב אגריפס בירושלים, סמוך לכולל שבו הם לומדים. הנאשם רקד באמצע הכביש וגרם, יחד עם אחרים, לעצירת תנועת כלי הרכב. שוטרים שהגיעו למקום ביקשו מהנאשם וחבריו לפנות את הכביש. הנאשם לא ציית להוראות השוטרים, נעמד מול מכסה המנוע של רכב המשטרה, אשר נאלץ לבלום בלימת חירום, ובתוך כך נוצר מגע בין הנאשם למכסה המנוע של הרכב. השוטרים יצאו מהרכב, הנאשם ניגש לאחד מהם, יצר עמו מגע פיזי, והשטר הדף אותו ממנו באמצעות ידיו. גם לאחר הדיפה זאת הנאשם שב ויצר מגע פיזי עם השוטרים. השוטרים ביקשו לעצור את הנאשם, אך הוא התנגד באופן פיזי ואליים למעצרו. השוטרים הפילו את הנאשם לארץ והמון החוגגים שהיו במקום תקפו קשות את השוטרים משכו בבגדיו ובציוד שלו, השליכו לעברו מזון, יין בקבוקים וחפצים אחרים. אחד המתפרעים הצליח לנתק בין הנאשם לשוטרים, הנאשם התרומם מהרצפה והשוטר הוציא תרסיס גז פלפל שהיה ברשותו, ריסס אותו לעבר הנאשם ושב והפילו לארץ. הנאשם המשיך להתנגד למעצר, אך השוטרים הצליחו לאוזקו תוך שימוש בכוח סביר. במהלך האירוע איים הנאשם על אחד השוטרים ואמר לו שישחט אותו, שיהרוג אותו, ציין את מקום מגוריו של השוטרים ואמר "חכה חכה מה אני אעשה לך".

2. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין שירות לתועלת הציבור בהיקף מורחב לבין מספר חודשי מאסר בפועל וביקשה לגזור על הנאשם עונש של 250 שעות שירות לתועלת הציבור, מאסר מותנה, קנס ופיצוי לשוטרים שנפגעו.

המאשימה טענה כי הנאשם ביצע את העבירות לבדו, וכי בעקבות מעשיו התחוללה מהומה המונית, הדגישה את הפגיעה בשמחת החג שלה הוא גרם, וטענה כי העבירות גרמו לנזקים ובהם שבירת מצלמת הגוף של השוטר וחבלות לשוטר וכי פוטנציאל הנזק כתוצאה מביצוע המעשים היה גדול עוד יותר. עוד הדגישה המאשימה את העובדה כי הנאשם אינו לוקח אחריות על ביצוע העבירות עד היום.

המאשימה תמכה טיעוניה בפסיקה.

3. ההגנה הגישה מכתב שכתב מר איציק צדוק, מהל חטיבה חרדית ירושלים ב"סיירת חסד ייחודית" (סח"י) שהיא תכנית הפועלת לשינוי חברתי בקרב בני נוער באמצעות נתינה לזולת. במכתב תואר כי הנאשם ובנו מסייעים בפעילות התכנית בשכונת רמות בירושלים וכי הנאשם עוזר בצרכים לוגיסטיים ובהם חלוקת מזון בסתר למשפחות הגרות בשכונה בעזרת רכבו.

כן הגישה ההגנה אישור מהמוסד לביטוח לאומי על דרגת הנכות שנקבעה לנאשם ועל כך שהוא מוכר כנעדר כושר עבודה לצמיתות.

4. ב"כ הנאשם קבל על התיאור העובדתי של המאשימה ביחס לאירוע, וביקש כי העונש ייגזר אך ורק על פי העובדות שנקבעו בהכרעת הדין.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שקצהו התחתון הוא שירות לתועלת הציבור לצד אי הרשעה, או מאסר מותנה לצד הרשעה, וקצהו העליון הוא מספר חודשי מאסר בפועל, והצטרף לעמדת המאשימה שלפיה יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם.

בטיעונו הדגיש ב"כ הנאשם את מצבו המשפחתי של הנאשם והיותו אב לשמונה ילדים, את מצבו הרפואי ונכותו, כמו כן ציין כי האירוע אירע זמן לא רב לאחר שהנאשם נפגע בתאונת דרכים קשה שאת תוצאותיה הכואבות נושא עמו הנאשם עד היום. ב"כ הנאשם טען עוד, כי האירוע היה נקודתי והתדרדר מתוך אי הבנה של המצב ולא מתוך כוונה להפריע לשוטרים או לפגוע בהם, וכי חלק מהתנהלותו באירוע נבעה מתוך העובדה שהוא היה נתון תחת השפעת תרסיס הפלפל שהותז עליו.

5. הנאשם בדברו האחרון תיאר כי האירוע לא היה מתוכנן, טען כי הוא איבד שליטה והביע צער על מעשיו. הנאשם ציין כי הוא סובל מבעיות רפואיות ומכאבים קשים, כי אינו מצליח למלא אפילו את מטלות הבית הפשוטות ועל כן ממילא לא יוכל לבצע שירות לתועלת הציבור.

מתחם העונש ההולם

6. הערכים המוגנים באמצעות עבירת הפרעה לשוטר שאותה ביצע הנאשם הם שמירה על הסדר הציבורי, על שלום

הציבור ובטחונו וכן הגנה על ביטחונם של השוטרים, שלמות גופם והבטחת יכולתם לבצע את תפקידם ללא פגע וללא הפרעה.

הערכים המוגנים באמצעות עבירת איומים הם הגנה על שלווה נפשו של אדם ועל תחושת הביטחון האישי שלו.

7. האירוע שעליו נותן הנאשם את הדין לא היה מתוכנן, אלא היה התרחשות ספונטנית שהתדרדרה לאלימות, לאחר שהנאשם סירב לפנות את הכביש שחסם ולאחר שהשוטר ניסה להרחיקו וביקש לעצור אותו בשל סירובו והתנהלותו.

8. כפי שעלה מתוך הראיות שהובאו, וכפי שנקבע בהכרעת הדין, התנהלותו של הנאשם טרם מעצרו הייתה דומיננטית וחרגה ביחס לחוגגים האחרים, ואולם קשה לומר כי הוא ביצע את העבירות לבדו. במקום היו אחרים שאף הם הפריעו לזרימת התנועה וגם הם הפריעו לשוטרים לבצע את תפקידם, ובהמשך, האלימות שהפעילו לא נפלה ממידת הכוח שהפעיל הנאשם, ואף עלתה עליה, ואף על פי כן, לא נעשתה כל פעולת חקירה לאיתורו של מי מהם ולהבאתו לדין.

9. הגם שכתב האישום לא ייחס לנאשם עצמו את הנזק לציוד המשטרה, והגם שהנאשם זוכה מעבירת תקיפת שוטר, לא ניתן להתעלם מתוצאותיה של התנהלותו אל מול השוטרים, אשר הובילה להתפרעות ולהפניית אלימות קשה כלפי השוטרים מצד חלק מחבריו של הנאשם, אשר ניסו לסייע לו ולמלטו מידי השוטרים.

10. עיון בפסיקה מלמד כי במקרים דומים נגזרו על נאשמים שהורשעו במעשים דומים עונשים במנעד רחב, החל ממאסר מותנה וקנס ועד לעונשי מאסר בפועל ראו למשל: ת"פ (פ"ת) 37099-01-13 **מדינת ישראל נ' סקלרוד** (נבו 30.1.14) והפסיקה הענפה הנזכרת שם; ת"פ (י-ם) 25274-01-20 **מדינת ישראל נ' מחיסן ואח'** (נבו 17.6.20); ת"פ (חי') 29277-03-18 **מדינת ישראל נ' עג'ב** (נבו 28.5.19) והפסיקה הנזכרת שם (טוב גם לעבירת הפרעה שוטר); ת"פ (ב"ש) 45889-11-11 **מדינת ישראל נ' בניהויב** (נבו 25.5.14).

11. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין מאסר מותנה לצד קנס משמעותי, למספר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס.

העונש המתאים לנאשם

12. שקלתי לזכות הנאשם את העובדה כי אין לו הרשעות קודמות, וכן שקלתי את מצבו המשפחתי, את מצבו הבריאותי ואת העובדה שהוא מתקיים מקצבת נכות.

13. מובן כי אין מקום להחמיר עם הנאשם בשל העובדה שעמד על כך שתובאנה ראיות להוכחת אשמתו, בפרט כאשר הוא זוכה מאחת העבירות שיוחסו לו בכתב האישום. עם זאת, יש ליתן משקל לעובדה כי הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו, והגם שהודה ביסוד העובדתי של האיומים במהלך עדותו, הוא ממשיך וטוען עד היום כי לא התכוון לאיים, ועד

היום טוען כי האירוע כולו הוא תולדה של אי הבנה ושל כאבים שבהם היה נתון, הסברים שנדחו במסגרת הכרעת הדין. התרשמתי כי עד היום הנאשם לא מבין את הפסול שבמעשיו ועובדה זו מחייבת מתן משקל מסוים לשיקולי הרתעה אישית.

14. כפי שתואר בהכרעת הדין, התנהלות רשויות החקירה בחקירת האירוע הייתה תמוהה והובילה לכך שלא נאספו ראיות מהותיות לבירור האשמה. אמנם הנאשם זוכה, מחמת הספק, מעבירת התקיפה, אך את הפגיעה באינטרס הציבורי בחקירת האירוע לא ניתן היה לרפא.

בנוסף, כתב האישום הוגש שנתיים ימים לאחר האירוע, ללא הסבר המניח את הדעת לשיהוי זה. מחדלים אלה מצדקים לתת הקלה מסוימת לנאשם בעת גזירת העונש והבאתי אותם בין שיקולי.

15. אין מחלוקת בין הצדדים כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, ועל יסוד השיקולים שפורטו לעיל, אף אני סבורה כי יש לאמץ עמדה זו.

16. לנוכח האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. קנס בסך 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.7.23 והבאים עד ל- 1 בכל חודש עוקב.

לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ב. שבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון, או עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו או עבירת איומים.

17. על הנאשם לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· במוקד השירות הטלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון

073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום)

18. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים, על פי החוק.

ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ג, 24 מאי 2023, בנוכחות הצדדים.